मगतं संवत्सरमन्तिष्ठन्ता भवन्ति। तस्मादेवमन्तिष्ठेदित्यर्थः। यः संवत्सरमचात्मकः प्रजापितः स एवेन्द्रो देवानामधिपितः। तस्मात्कारणाद् देवेभ्या नयन्ति। देवार्थमेवैनं क्रतुमधिति-ष्ठितवन्ता भवन्ति॥

द्रित श्रीमायनाचार्ळविर्चिते माधवीये वेदार्थप्राकाशे कृषण्यजुर्जाह्मणे प्रथमकाण्डे दितीयप्रपाठके दितीयाऽनुवाकः॥ ॥ २॥

श्रय हतीयाऽनुवाकः।

दितीयेऽनुवाके नवाद्यानि विद्तितानि। श्रथ हतीयेऽनु-वाके तेषां मध्यमेऽक्ति विषुवति केचिद्विश्रेषा उच्चन्ते। पूर्वव षड्दिनेषु पराञ्चार्वाञ्च येऽतिग्राह्या विहिताः। तानुभय-विधानिसान्विषुवत्यिकि विधत्ते। "सन्तिर्वा एते यहाः। य-त्परः सामानः। विषूचीं दिवाकी त्र्यम्। यथा शालाये पत-सी। एवर संवत्सरस्य पत्तसी। यदेतेन ग्रह्येरन्। विष्ची संवत्मरुख पच्ची व्यवस्थिमयाताम्। त्रार्त्तिमार्च्छेयः। यरेते ग्रह्मान्ते। यथा शालायै पत्तमी मध्यमं वर्शमिममायक्ति। [१]। एवं मंवत्मरस्य पचमी दिवाकी र्त्यमिभमननविना। नार्त्तिमार्च्हिनां दित । परःसामग्रब्देन तद इर्गताः पूर्वीताः पराच्चाऽर्वाच्चातिगाह्या लच्चन्ते। तादृशा ये मनि ते मन्तिरूपा त्रविच्छेदकानि रज्जुखानीयाः। यनु दिवा-कीर्त्यमहः सेाऽहर्विश्रेषा विषुवान्। दिवैव कीत्यं सर्वमनुष्टेयं न तु

ना कि

ग्राल

यम।

रह्य

百人

एवं :

विस्

मंदत

न

10

16,

he